

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.193/2011/6.szám

A Kúria a Dr. Szűcs Gábor pártfogó ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Tolnai u. 34. V/34.) által képviselt felperesnek a főtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága, mint a Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság jogutóda alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságon 1.M.127/2010. számon indított és a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 2010. október 25. napján kelt 1.M.127/2010/13. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 1.M.127/2010/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. december 17-én előterjesztett, rendszeres szociális járadék megállapítására irányuló igénybejelentését az alperes a 2009. december 31-én kelt határozatával - az egészségkárosodott személyek szociális járadékairól szóló 387/2007.(XII.23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 5. § (1) bekezdése alapján elutasította, mert a felperes 48 %-os egészségkárosodása nem keresőtevékenység folytatása alatt következett be.

E határozatot a Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság másodfokú határozatával helybenhagyta. A határozat indokolása

szerint a másodfokú szerv döntése meghozatala során figyelembe vette a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság előtt 3.M.423/2008. számú perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvéleményt és a 18. szám alatt hozott ítéletet. Azokból megállapította, hogy a felperes egészségkárosodása 2008. január 1-jétől legalább 40%-os, ezt megelőzően 2006. szeptember 1-jétől 50%-os munkaképesség-csökkenéssel rendelkezett. A felperes egyéni vállalkozóként 1981. március 19. és 2005. december 31. között folytatott keresőtevékenységet, ezt követően 2006. január 3-tól 2006. március 16-ig munkanélküli ellátásban, 2008. július 28-tól 2009. szeptember 30-ig pedig ápolási díjban részesült. A felperes 2006. szeptember 1-jén nem folytatott keresőtevékenységet, az elsőfokú szerv helytállóan döntött az igény elutasításáról.

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság ítéletével - a Kr. 5. § (1) bekezdése alkalmazásával - elutasította a felperes keresetét. Az ítéleti tényállás szerint a felperes a másodfokú határozatban felsorolt időkből folytatott keresőtevékenységet, illetve részesült az ott megjelölt ellátásokban, ezt követően pedig 2008. szeptember 11-től 2008. december 12-ig, majd 2009. október 2-ától 2009. december 3-ig alkalmi munkavállalói könyvvél rendszeresen dolgozott. A bíróság döntése meghozatala során figyelembe vette a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság előtt 3.M.771/2006. szám alatt folyamatban volt ügyben kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleményét, amely szerint a felperes munkaképesség-csökkenése 2006. június 22-étől 50%, az ugyanezen bíróság által 5.M.799/2007/8. szám alatt hozott ítéletét, amely szerint a felperes munkaképesség-csökkenése 2006. szeptember 1-jétől 50%, valamint a 3.M.423/2008. számú perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt, amely szerint a felperes egészségkárosodása 2008. május 5-étől 48%.

Az ítéleti érvelés szerint a felperes esetében 2006. júniusától (az 50 %-os munkaképesség-csökkenés keletkezése) eredeztethető az a munkaképesség-csökkenése (egészségkárosodás), amely alapot teremthetne a kért ellátás igénybevételére. Mivel a felperes sem 2006. júniusában, sem 2008. május 5-én, a folyamatosan fennálló egészségi állapotának a 2008. évi jogszabályváltozásokra tekintettel történő, új minősítési kritériumok szerinti értékelésekor nem folytatott keresőtevékenységet, a társadalombiztosítási szervek jogszabálysértés nélkül határoztak az igénye elutasításáról.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte arra hivatkozva, hogy a bíróság az alábbi tények figyelmen kívül hagyása miatt megalapozatlanul döntött a keresete elutasításáról.

Az ORSZI 2007. július 24-én kelt szakértői véleménye a munkaképesség-csökkenését 40%-ban állapította meg, ezzel „felülbírált” a 2006. szeptember 1-jétől fennálló 50%-os munkaképesség-csökkenését; a rendszeres szociális járadékra való jogosultság szempontjából a későbbi szakvéleményben foglaltak az irányadók. Ugyancsak figyelmen kívül hagyta a bíróság, hogy az igazságügyi orvosszakértő 2008. november 14-én kelt szakvéleményében az össz-szervezeti egészségkárosodása mértékét 48%-ban véleményezte, ami a kért ellátás megállapítását megalapozza. 2008. szeptember 11. és 2008. december 12. között alkalmi munkavállalói könyvvvel rendszeresen munkát végzett, ebből következően az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, hogy a keresőtevékenysége alatt megállapított 48%-os össz-egészségkárosodását nem vette figyelembe a bíróság és keresetét tévesen amiatt utasította el, mert a legalább 40%-os egészségkárosodása nem keresőtevékenység folytatása idején keletkezett.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy a munkaügyi bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes sem 2006. júniusában, sem 2008. május 5-én nem folytatott keresőtevékenységet, ezért a kért ellátásra nem jogosult.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság a munkaképesség-csökkenésére és az egészségkárosodására vonatkozó szakértői vélemények figyelmen kívül hagyásával döntött a keresete elutasításáról. A Kúria a jogerős ítéletet - a fenti kifogások tartalma szerint - a Pp. 206. (1) bekezdése alapján vizsgálta felül.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt.

A munkaügyi bíróság a tényállás megállapítása és döntése meghozatala során figyelembe vette a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, a felperes munkaképesség-csökkenése, illetve egészségkárosodása értékelésére vonatkozó szakvéleményeket. A

felperes jogosultsága szempontjából az ORSZI elsőfokú orvosi bizottsága által 2007. július 24-én adott, a felperes munkaképesség-csökkenését 40%-ban megállapító orvosi bizottsági véleményben és a 3.M.423/2008. szám alatt folyamatban volt perben beszerzett, 2008. november 14-én kelt igazságügyi szakértői véleményben foglaltaknak nem volt jelentősége.

A peradatok szerint az ORSZI másodfokú orvosi bizottsága a 2007. július 24-i elsőfokú orvosi bizottsági véleménnyel szemben a felperesnél 50%-os munkaképesség-csökkenést állapított meg. Az ORSZI bizottságai által adott véleményeken alapuló társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálata iránt 5.M.799/2007. számon folyamatban volt, a 8. sorszámú jogerős ítélettel befejezett perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő az 50%-os munkaképesség-csökkenés fennállását legkorábban 2006. szeptember 1-től fennállóan véleményezte, amely időpontban a felperes nem folytatott keresőtevékenységet. A 2008. november 14-én kelt szakvélemény szerint a felperes 48%-os egészségkárosodása legkorábban az elsőfokú orvosi bizottság által történt vizsgálat időpontjától véleményezhető, ez az időpont 2008. május 5. napja volt, a felperes ebben az időpontban sem folytatott keresőtevékenységet.

A Kúria rámutat arra, hogy a Kr. 5. § (1) bekezdésében írt feltétel teljesülése szempontjából nem az ORSZI bizottságok, illetve az igazságügyi szakértők véleményadásának időpontja, a szakvélemény kelte, hanem az egészségkárosodás (munkaképesség-csökkenés) kezdő időpontja az irányadó.

A munkaügyi bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállás feltárásával, a felülvizsgálati kérelemben felsorolt tényeket, bizonyítékokat is figyelembe véve döntött a felperes keresetéről, a bizonyítékok értékelésében logikai ellentmondás nem volt kimutatható. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria e tárgyban - a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján - mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a pereszes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. § (2) bekezdése, a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

, 2012. február 13.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin

s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő